

Een chassidisch verhaal over vertrouwen, in Martin Buber, *Werke III*, 737 (*Chassidische vertellingen*, Cothen 2014, 505v.).

De schat. Een chassidische boodschap

Aan de jongeren die voor de eerste keer naar hem toe gingen, placht Rabbi Boenam de geschiedenis te vertellen van Eisik, zoon van Jekel, in Krakau.

Na jaren van zware rampspoed die zijn vertrouwen in God niet hadden aangetast, kreeg Eisik in een droom opdracht in Praag naar een schat te zoeken onder de brug die naar het kasteel van de koning leidt. Toen de droom voor de derde keer terugkwam, maakte hij zich gereed en liep naar Praag. Maar bij de brug stonden dag en nacht wachtposten, en hij waagde het niet om te graven. Toch kwam hij elke ochtend naar de brug en zwierf er rond tot de avond. Tenslotte vroeg de commandant van de wacht, op zijn gedrag opmerkzaam geworden, hem vriendelijk of hij hier iets te zoeken had of op iemand aan het wachten was. Eisik vertelde hem welke droom hem uit een ver land hierheen had gevoerd. De commandant lachte: ‘En zo heb jij, arme kerel, op je kapotte schoenen een pelgrimstocht hierheen gemaakt ter wille van een droom! Ja, wie op dromen vertrouwt! Dan had ik zeker ook op pad moeten gaan, toen mij in de droom de opdracht werd gegeven naar Krakau te lopen en in het huis van een Jood, Eisik zoon van Jekel zou z’n naam zijn, onder de haard naar een schat te graven. Eisik, zoon van Jekel! Ik zie mezelf al alle huizen opbreken daarginds, waar de ene helft van de Joden Eisik heet en de andere Jekel!’

En hij lachte weer. Eisik maakte een buiging, liep naar huis, groef de schat op en bouwde het bedehuis dat Rabbi Eisik Rabbi Jekels Sjoel heet.

‘Onthoud dit verhaal’, placht Rabbi Boenam eraan toe te voegen, en neem in je op wat het je te zeggen heeft: dat er iets is wat je nergens in de wereld kan vinden,